

2017

č. 10

Vlny u městečka Loener v Bretani

Pozvánka

Sejdeme se už podzimmně ve středu 1. listopadu v 17:00 v Přírodovědném klubu Barrande v Ježkově ulici 8 na Žižkově.

Zápis

Sešli jsme se v sestavě: **Pegas, Chingo, Přemík, Kušnička, Jakub, Kačka, Job, Reyp, Bob, Smeták, Zub, Pacík, Zbyněk** a hostitel **Selim**.

Omluvenky:

6. října jsem ještě v zahraničí. Na schůzku se omlouvám. **Pulec**

Petr se omluvil, že jede do Chorvatska a všechny pozdravoval.

Rád bych konečně viděl **Selima**, ale nevím, jak to zvládnou, začíná totiž Sukot! Tak mne případně omluvte. **Mahu**

A telefonem a vzkazy se omluvili pro zaneprázdnění prací **Foki, Yško** a **Pirilík**.

Hlavním programem schůzky bylo opékání špekáčků a konzumování kuřecích stehýnek, která upekli **Selim**.

Fotografoval **Přemík**:

Fotografoval Kačka:

Hádanka: Co je to za vlajku, kterou má Selim vyvěšenou u krbu? Řeší v příštím čísle Plaváčka.

Nedošlo na žádnou velkou debatu o detektivce pro malé oddíly. Jednak na schůzce chyběla většina přípravné skupiny, která se sešla před schůzkou a začala s přípravou, jednak podle reakce, kterou získal **Reyp** z kapitanátů, se **Bobovi** a **Pacíkovi** zdálo, že vlastně malé oddíly žádný velký zájem o detektivku nemají, protože mají už dobře zorganizovaný a naplánovaný program. Dalším problémem je velká věková rozrůzněnost oddílů (Sluníčka 6 až 11 let, starší Děbenky a nejistá struktura a počet klukovských mužstev).

Svou výjimečnou účast zpestřil **Kušnička** ukázkou fotografií svých životu nebezpečných sjezdů divokých horských řek a v poslední době i svých horolezeckých výkonů na kolmých stěnách v Rakousku.

Aktuality

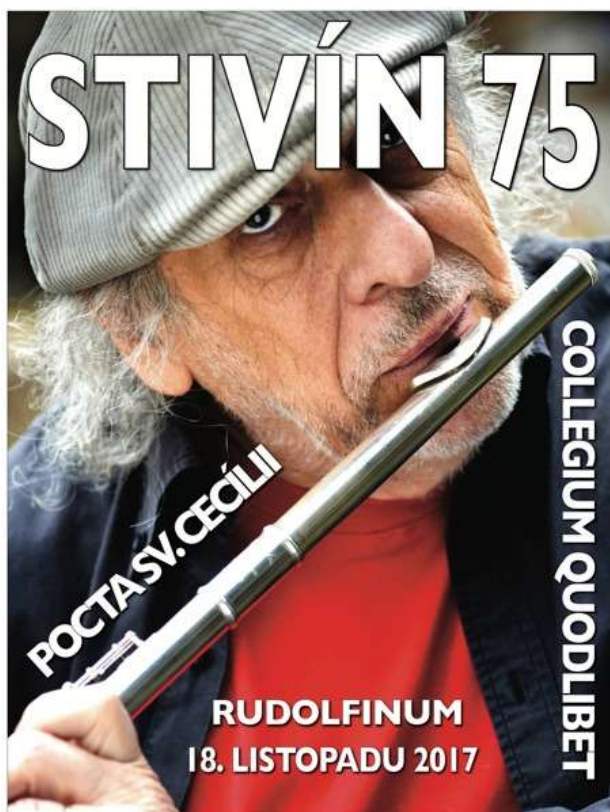
Podzimní brigáda na Petrašku se uskutečnila 7. října 2017. Následující fotografie z rána demonstruje úsilí brigádníků, za které zasluhují náš obdiv.

Pešek v plné práci

Kultura

Sešli, resp. sejdeme se na dvou koncertech. Jejich plakáty mluví za vše.

Kačka oslaví své pětasedmdesátiny na tradičním koncertu k postě sv. Cecílii v Rudolfinu.

Kaple sv. Rafaela
 Spolčenství pro duchovní píseň - Praha
SPONTE SUA

sbormistr Jan Lejsal
 varhany - Zuzana Němečková
 kytary - Kateřina Krákorová a Matěj Lejsal

Ve čtvrtek 19. října od 18.00 do 19.00 hod.
 pořádá Česká geologická služba pro své zaměstnance
 varhanní a kytarový koncert v kapli sv. Rafaela na Klárově
 Vstup volný od 17.00 hod.
 Všichni zaměstnanci jsou vítáni

Selim se svým souborem Sponte Sua koncertoval v kapli sv. Rafaela, která je součástí bývalého Klárova ústavu slepců, dnes sídla České geologické služby na Klárově

Sešli jsme se na koncertě v tomto složení: **Petr s Klárou, Přemík, Job s Kačenkou, Pacík s Evou a Katkou, Bobánek, Mahu a Pírilík**. Přednesené písně i varhanní přede hry zněly v kapli mohutně a jasně. Bohužel, akustika pro ústní projev není v kapli vhodná a tak nebylo v zadních řadách rozumět dobře připravenému komentáři, jak k jednotlivým písním, tak k historii kaple a Klárova ústavu, který připravil a přednesl **Selimův** bratr **Lukáš**. Protože **Lukáše** nebylo moc slyšet tak pro vás, kdo jste na koncertu byli, je zde text jeho průvodního slova:

Klárov – 19.10.2017

Sbor nastoupí, **Selim** se ukloní a varhany zahrají přede hru a zazní píseň „Dary tvé“

Lukáš spustí: Sbor Sponte Sua řízený mým bratrem Janem Lejsalem Vás, vážené dámy a vážení pánové, přivítal písní Dary tvé, italského skladatele, který složil řadu mší, oratorií a madrigalů. Plných 16 let působil, co by vedoucí kůru v bazilice sv. Petra v Římě.

Jinak sbor Sponte Sua za dobu své 48mi-leté existence zpíval v řadě měst, městeček, vesnic, bazilik, chrámů, kostelů a kaplí, ale v kapli zasvěcené archandělovi Rafaelovi ještě ne. Rád proto děkuji všem, kteří se jakoukoliv měrou podíleli na tom, že se dnes tady můžeme sejít.

Co Vás, ale i nás, dnes čeká: říká se tomu třeba hudební koktejl nebo třeba průřez repertoárem.

Amsterodamský kancionál představuje v okruhu Komenského spisů výjimečné dílo právě svým čistě hudebním zaměřením. Obsahuje na šest set duchovních písní, z nichž asi jednu třetinu sám J.A.Komenský složil a přesto toto vydání bylo vpravdě kapesní – 7,5 x 13 cm (tloušťka se neuvádí) – „Mládenec blahoslavený!“

Pro Vás publikum je následující informace asi známa, ale pro členy sboru bude nová – kde se vlastně teď nacházíme? V roce 1832 se tato budova jmenovala „Ústav pro zaopatřování a zaměstnávání dospělých slepců“ a tato kaple tu ještě nebyla. Ta byla postavena až v letech 1836 až 1844 a dokončena v letech 1884 až 1885. – „Amazing Grace!“

Ale já se ještě vrátím na začátek tohoto příběhu a to k zakladateli této instituce, kterým je Alois/Aloys Klar (1763-1833). Byl filosofem, pedagogem, profesorem pražské univerzity, děkanem filosofické fakulty a zakladatelem a prvním ředitelem tohoto ústavu slepců. Je zajímavé, že dokázal pro tento projekt získat i císaře Františka I., který mu daroval pozemek pro vybudování ústavu. – „Down in the River to Pray!“

Fenoménem na dnešním trhu práce je nedostatek pracovní síly. Ale to není nic nového. I pan Alois Klar zjistil, že nemá dostatek kvalifikovaných sester a poněvadž věděl, že ve Francii působí Milosrdné sestry sv. Karla Boromejského, či-li „Boromejky“, napsal sestře představené dopis, zda by mu nemohla nějakou sílu poslat. Dostalo se mu zamítavé odpovědi. On nelenil a poslal žádost znovu. Jaké bylo asi jeho překvapení, když se mu dostalo, od sestry představené, rady: „žádnou sestru Vám nepošlu, ale Vy mi pošlete šest dívek a já jim zajistím odpovídající vzdělání a pošlu Vám je zpět“. Co pan Klar udělal? Obrátil se na svého přítele, církevního hodnostáře v Českých Budějovicích, který adeptky skutečně našel, vypravil je do Nancy, aby se 28. září 1837 do Prahy vrátily. (V ústavu působily asi 17 let a pak přesídlily pod Petřín, kde v letech 1851- 1854 zřídily novou nemocnici) – „Kostelík!“

Letos nešlo neoslavovat krásné výročí narozenin jedné z největších panovnic a to Marie Terezie. Jak vlastně ta Marie Terezie vypadala? - hrabě Otto Christoph Podewils, pruský vyslanec ve Vídni napsal: „Marie Terezie se pohybuje s lehkostí, nese se majestátně, její postava je impozantní, plná a zaoblená, vlasy má světlé s nádechem do zrzava, oči velké, tmavě modré, jež se dívají živě a laskavě a zaujmou na první pohled, nos pravidelný, ani orlí, ani placatý. Její úsměv šarmantně odhaluje její bílé zuby. Rty má plnější, přesto krásné. Šije a hrud' jsou krásně tvarované a ruce rozkošné.“

Náš dvorní žijící hudební skladatel u této příležitosti složil tuto píseň – „Marie Terezie!“

Mezi významné osobnosti města Uherský Ostroh, které leží na staré obchodní cestě v Pomoraví, v kraji bohatém na prosluněné viniční tratě a trnkové sady, na soutoku řeky Moravy a potoku Okluky, v samém srdci moravského Slovácka, je i Josef Julínek (1910-1997), hudebník, hudební skladatel, autor náboženských písní a operet. Nelze nezpomenout syna Marie Terezie císaře Josefa II. a jeho mj. výrazné omezení poutních procesí a tato píseň jako by byla takovým protestem. – „Pojď k matičce své“

Věkové rozložení členů sboru Sponte Sua obnáší babičky, dědečky, maminky, tatínky, slečny a mládence a je jasné, že v záloze už jsou i vnučky a vnuci, děti nepočítaje a pro ně je určena následující píseň – „Perníková chaloupka“

Připravenému přeje štěstí. A vánoce už jsou přede dveřmi a tak další ingrediencí do našeho hudebního koktejlu zazní koleda z roku 1970. Jejím autorem je Portoričan José Montserrate Feliciano García. Narodil se 10. září 1945 a je nejen zpěvákem, ale i hudebním skladatelem a kytarovým virtuosem. Do podvědomí hudebního publika se dostal v roce 1964 a v roce 1969 obdržel cenu Grammy pro nejlepšího nového umělce. Za cenu stojí připomenout, že je od narození slepý. Zároveň je to i naše vzpomínka na ostrovy postižené v nedávné době dvěma hurikány – „Feliz Navidad“

Voda! Vodáci! Lodníci! Námořníci! Vodní skauti! Mořští vlci! Piráti a bukanýři! Stačí louže a mají děti zábavu. – „Má milá čeká“

Zazněly písně v češtině a angličtině, ale přeci jenom italština je italština a ještě k tomu chvalozpěv k Panně Marii? Co k tomu dodat? Ať už je to tady – „Salve Regina“

Toto uteklo a je tu poslední píseň. Ale než zazní, přeci jenom malá zmínka o archandělovi Rafaelovi. Jméno znamená – Bůh uzdravuje – a sv. Rafael bývá zobrazován jako dospělý, v dlouhé tunice a s mohutnými křídly. Objevuje se ve dvou legendárních scénách a jedna z nich – uzdravení slepého Tóbita – tvoří reliéf na štítu této budovy. Po odchodu z budovy se otočte a budete jej vidět. Je to dílo sochaře Josefa Maxy. Tak teď ten závěrečný spirituál – „Oh, Mary“

Pozor, než píseň zazní ještě řečnická otázka – přídavek ano/ne?

No jo a je to tady. Tak hned ten první – americký hudební skladatel židovského původu Richard Charles Rodgers (1902-1979), který proslul především jako autor muzikálů a jeho klíčový textař Oscar Hammerstein – rok 1959 – „Edelweiss“

Přídavek č. 2 – tady není vůbec co dodat, snad jen překlad: „A slovo tělem učiněno jest“ – „Verbum caro factum est“

Přídavek č. 3 – jenom poznámka, představte si, že již v roce 1563 vydal bratr Serafino sbírku písní s cílem zvýšit srozumitelnost textu. Tady ale fakt není co dodat! Snad jen, že zemřel ve Florencii, když mu bylo 82 let – „O Maria diana stella“

A to je fakt konec!

Otevření Pražského kreativního centra

Když jsem předčasně odejel ze středeční schůzky u **Selima**, odebral jsem se na akci, kterou pořádal mj. také **Skautský institut** (dále ještě Hlm Praha, Air Ventures a UP 21) v domě U Zlatého rohu, Malé nám. 4/10, Praha 1 – Staré Město. Akce to byla zvláštní, hlavně z pohledu venkovana, nezvyklého na velkoměstské poměry. Jednak se v tom domě mnohé změnilo od mé poslední a jediné návštěvy. Interiéry doznaly úprav a myslím, že velmi zdařilých. Naplnily se životem, a ještě na další oživení jsou připravené. **Skautský institut** tam obývá 1. patro a v dalších prostorách jsou pak k dispozici kanceláře, pracovny, dílny, malé sály na přednášky a besedy, kinosál a divadelní sálek pro další kreativní aktivity jiných organizací. V každém patře je cosi jako kuchyňka či kavárnička. V té skautské mě obsluhovala **Bařinka** – tedy Barbora Srbová, dcera **Badýse** a **Líby-Plivníka**, čímž také vnučka **Helenky** Illnerové. Angažuje se skautsky ve Dvojce, vede nebo vedla tamní světlušku – Sluníčka. To, co mě ale trochu udivilo, byli lidé, kteří na otevření přišli. Samozřejmě nechyběli skauti, především roverského věku. Ale pak tam byla spousta jiných, které bych se skautingem určitě nespojoval. Někteří vypadali dost podnikatelsky nebo manažersky, jiní naopak zase alternativně. Mnozí popíjeli pivo a kouřili, jako by byli na nějaké párty. K tomu hrála kapela – housle, kytara a klávesy – třeba melodii z Vinetua. Opravdu zvláštní směsice. Ale jinak mám dojem, že to bude zajímavé centrum a že je dobře, že v něm budou i skauti nějak zapojeni, protože se tím určitě dost zviditelňují. I když je to styl, který je nám trochu vzdálený. My jsme byli vždycky spíš trochu „pro sebe“ a ti současní jsou hodně otevření. Každopádně doporučuju ten dům navštívit, protože je to opravdu zdařile renovované. Bohužel zatím tam není k nalezení moje „pětkařská“ židle. Když jsem se Šípka, šéfa Skautského institutu, ptal, kde ji najdu, přiznal, že štítky na židle ještě nejsou hotové. Tak až časem. Odcházel jsem právě v době, když začala mluvit primátorka Krnáčová a vyzdvihla zásluhy Šípka a institutu na vzniku tohoto centra. Fotky, které jsem tam pořídil, jsou k vidění na odkazu: <http://reyp.rajce.idnes.cz/PKC/>.

Reyp

A to nejlepší nakonec:

Vtipy

Řekl jsem jí „Konec! Mám toho dost. Rozvádím se s tebou.“
 Vyjdu z baráku... slyším výstřel...Zastřelila se??
 Vracím se domů.
 Šampaňský otevřela...mrcha!

Manželka volá do práce. Manžel zvedne telefon a povídá jí:
 "Zlato, promiň, ale mám tu strašný frmol, nemůžu si teď povídat."
 "Ale já pro tebe mám jednu dobrou a jednu špatnou zprávu!"

"Dobře, zlato. Můžu ti věnovat jen chvilku, takže jen tu dobrou, jo?"
"No, tak ta dobrá je, že airbag funguje."

Obchodní cestující vypovídal u rozvodového soudu. Soudce se ho ptá: "Prosím vás, vysvětlíte nám povahu incidentu, který ve vás vzbudil obavy o ženinu věrnost."

"Víte, v podstatě celý týden jsem na cestách a domů se vracím na víkend. No, a jednou takhle v sobotu večer jsme se se ženou věnovali vášnivému sexu, když stará paní odvedle zabouchala na zed' a křičí: "To toho nemůžete nechat aspoň přes víkend?"

Zedník volá do práce šéfovi: „Šéfe, dneska nemůžu přijít do práce. Bolí mě hlava, břicho a celej se cejtím takovej slabej.“

Šéf na to odpoví: „Počkej Franto, neblbni, máme teď moc práce a víš, že tě dneska opravdu potřebuju. Víš, co já dělám v případě, když je mi podobně? Řeknu manželce, ať se se mnou pomiluje a hned je mi líp a do práce dojdu. Zkus to taky!“

Za dvě hodiny volá zedník znovu: „Šéfe, za chvíli jsem v rachotě. Udělal jsem přesně to, co jste mi poradil, a cejtím se jak rybička, ...jo, a máte moc krásnej barák.“

Soudce se na závěr procesu ptá: „Kolik je vám let, obžalovaný?“ „Bude mi pětáctýřicet.“ „Nebude!“ zasměje se soudce.

Nostalgické fotografie a dokumenty

Naposledy jsme si softball zahráli asi ve Stromovce v roce 2008. Dokázali bychom si to zopakovat příští rok k desátému výročí tohoto památného utkání?

TAKÉ POSTAVÍME

DO MUŽSTVA SNŮ

SOFTBALLOVÝ TURNAJ NAPŘÍČ GENERACEMI

Obnoveně-tradiční softballový zápas všech generací se koná opět na oblíbeném místě ve Stromovce dne 1. května 2008 odpoledne.

Sraz v 13:30, zápasy začínají v 14:00.

Zváni jsou hráči všech věkových kategorií, zejména bývalí, nynější a budoucí, takéžto ženy, muži i děti v hojném počtu jako v dávných dobách hned po průvodu.

Pro občerstvení a případné dohrávky utkání, podávání protestů, výklad pravidel a jiné slovní kratochvíle je zamluven sál v Hospodě NA SLAMNÍKU od 16:30 hodin.

Historické dresy a výstroj vítány

*) souřadnice domácí mety: 50°6'19.679"N, 14°24'34.257"E

***) souřadnice Hospody na Slamníku: 50°6'13.555"N, 14°24'30.154"E

Dodatek ke zprávě o vycházce „Po stopách Třech orlích per“

Jak uvádím ve svém povídání v minulém čísle Plaváčka č. 9_2017: výklad podával především zasvěcený historik woodcraftu, jehož jméno jsem si nezapamatoval.

Leč podařilo se mi dostat se díky **Adámkovi** k informaci o jeho knize, a tudíž teď vím, že se jmenuje Tomáš Studenovský – **Tuwanakha** a je autorem knihy o Miloši Seifertovi - **Woowotannovi**, „Rebel s hlavou v oblacích“, kterou právě vydává Skautský institut (<http://www.woodcraft.cz/index.php?right=mainpage&right2=zpravy&id=1190&sid=>)

Reyp

Ahoj!

Máme na sever od Toronta čemu říkáme ‘farma’, před mnoha lety to skutečně farma byla. Je tam přes sto let stará roubená veliká stodola, kam (bohužel) čas od času, speciálně při stěhování, odkládáme věci. Minulý weekend jsem tam něco hledal a zahlédl krabici, do které se začaly prokusovat myši. Byly to hlavně staré různé dopisy, mezi nimi též ‘foto dopisy’ kterými mě **Louлін** několik let informoval o událostech...Pár jsem jich oskenoval. Též tam byl Bulletin 72 od Švíga (asi 20 stránek), nevím, jestli to máte. Budu koncem listopadu v Praze, můžu to přivést, pokud o to je zájem. Nejspíš se uvidíme na Cecilii. 555

Plavec

P.S. Přemíst'uji na novou e-mailovou adresu, poznamenejte si ji prosím, alhotsky@gmail.com

BoULLETIN '72

Číslo n /n= asi tak 5/

Augsburg, II.11. L.P. 1972

Drazí přátelé,

Jestli tomu zrovna asi tak jeden rok, co se sešla, na tentéž místě a u stejného piva, redakce buletynu a vyprodukovala dosavad poslední číslo téhož. Dnes tedy opět sedíme v příjemné pohodě u Zuba a anašime se vzpomenout na všechno pozoruhodného a zápašního jakož i čtení hodného, co se za těch posledních 365 dní přihodilo. Jestli se toho událo v pravdě.hodně, jest nám zatěžko, vše správně seřadit a na nic nezapomenout.

Letošní aktivita Evropské sekce začala tradičním lyžbou v Alpách, tentokrát rakouských. Průvodním zjevem bylo málo sněhu a zlomená ruka Čamčova. Plánovaný jarní zájezd do Normandie se po uvážení z nedostatku času nekonal. Za to ale jarní alpské vody nás ohlédli několikrát: třeba na Lechu nebo Innu. A na konci léta jsme se sešli na podzimní symposium u Akely v Dittingen, srazu to již vpravdě tradičním. Pak přišel podzim se setkáními v kruzích užších. A tím jsme už zase u dneška.

A jak vypadá dohledné budoucnost? Co se Vánoc týče, ze statistiky, kterou na stránkách buletynu najdete, je zřejmé, že muži jsou zaměstnání převážně záležitostmi, takže na lyžbu letošak více méně nedojde. Za to nezapomeň nikdo Velikonoc - tedy přečti pilně buletyn a nezapomeň včas poslat Švigovi přihlášku!

Nakonec jedno přání: změníš-li místo pobývání, sprav o tom včas centrum-Zuba! Dopisy tě pak budou hledat krátě!

Tož pěkně počtení!

P.S. Obrázek znázorňuje sestavu Redakce. Kdo by snad nemohl vyobrazené poznat, pro toho budil řečeno, že třetí z leva je Zub, třetí zprava je Čamča, čtvrtý zleva Hakim a ten zbyvajcí není nikdo menší než Ludva.

BREAKFAST
DRSNÝCH MUŽŮ
PŘED VELKOU
TUROU

BAR
713
TELEVIZI

VA'NOCE 1974

MRS RITEL TES
AVAR

ILUSTRACE : 176

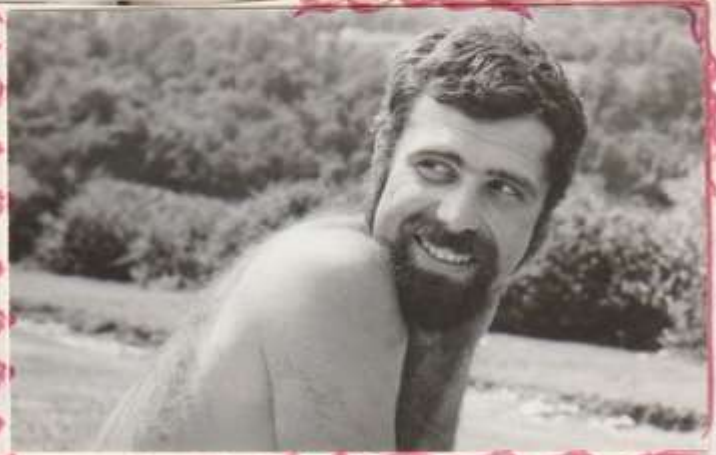
JSEM
PŘEBORNÍK MANÉVRŮ V
HODU A CHYČENÍ ČERSTVÝM
VEJCEM S JEŽUROU (REKORDNÍ
HOD 33 1/2 M !

MY LOVE CATS

RUMunsko

Léto 1945

OBLÍBENÁ DVOJKA
RUMOVÝCH
KOTIKU
SPEGAS + BRONICA

VODA VODIČKA

← TOM JINA

"DĚRVIŠ" →

AND

MOSE

MALIČKOST V
NĚKOLIKA PROVE-
DENÍCH, JAK SI
VIDĚLA HANNY

TEGAZ, ZVANÝ, PŘICHODLÍK

V MAĎARSKE
PUS TĚ

TRÁVA TRAVČKA

DOJEZD K PEGASOVI
NA CHALUPU U PELHŘIMOVA

← REICHL
MARTIN,
VÝZNAMNÝ
ČLEN
PIJACKE'
SKUPINY